

länen befintliga stationshusen, ity att taxeringskomitéerna påfört, men *pröfningskomitéerna* befriat dem från egendomsbevillning, dessa sednare på den grund, att berörda hus äro till sjelfva jernvägen att hänföra.

Vid sådant förhållande synes ett förtydligande af ofvanberörda stadgande erfordras; och då, med afseende derå att jernvägarne äro lika nödiga för stationshusen som dessa för vägarne, hvarigenom ett oskiljaktigt sammanhang dem emellan förefinnes, torde deraf böra följa att, när sjelfva vägarne icke beskattas, stationshusen icke heller böra draga någon bevillning.

Tagas vidare i betraktande de stora fördelar, hvilka genom de enskilda jernvägarne beredas, såväl staten som de orter der de framgå, utan att lemna någon behållning åt sjelfva jernvägsbolagen, synes billighet och rättvisa äfven fordra, att dessa jernvägar med hvad dertill hörer icke böra betungas hvarken med krono- eller komunalskatter; och föreslås alltså:

att stadgande derom må uti Bevillnings-förordningen intagas.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1872.

P. C. Lamberg.

N:o 47.

Af Herr Lars Börjesson: Om nedsättning af det i Bevillnings-förordningen nu stadgade inkomstbelopp, för hvilket bevillning ej behöfver erläggas.

Nu gällande Bevillningsstadgas 6 § föreskrifver att, för all inkomst, vare sig af kapital eller arbete, erlägges bevillning med 1 procent, beräknad å behållna inkomstbeloppet. Uti samma stadgas 8 § göres det undantag, att bevillning för in-

komst af kapital eller arbete eger icke rum, när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster understiga 400 R:dr; öfverstiga de icke 1,800 R:dr äro 300 R:dr af inkomsten från kapital eller arbete fria från bevillning.

För den löntagare som icke har fullt 400 R:dr, eller hvars lön icke öfverstiger 1,800 R:dr, äfvensom för handtverkare eller arbetare med dylika inkomster, tyckas dessa undantag vara ganska billiga, men att kapitalisten skall åtnjuta dessa afdrag, synes så mycket obilligare, som denne icke har annan möda för sin inkomst än att mottaga och qvittera räntan.

Jag vågar derföre, med anledning häraf föreslå:

att ofvannämnda 8 § erhåller den förändring, att för inkomst af kapital icke åtnjutes befrielse, så snart den uppgår till 100 R:dr, och bevillningen derför uppgår till 1 r:dr.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1872.

Lars Börjesson.

N:o 48.

Af Herr Friherre I. Koskull: Om eftergift af Kronan tillfallet danaarf efter aflidna Justina Linde.

Härmed får jag föreslå, det Riksdagen behagade för sin del medgifva, att ett danaarf. stort 610 R:dr R:mt, som nyligen uppburits af Kongl. Maj:t och Kronan efter i Slaka församling af Östergötlands län aflidna mamsell Justina Linde, måtte tilldelas nämnda församling för att användas till befrämjande af dess folkskoleväsende.

Stockholm den 24 Januari 1872.

Ivar Koskull,
